

ŽIVOTOPIS VÁCLAVA VEVERKY

Pan Václav Veverka se narodil 4. července 1956 v Berouně. Svoje dětství prožil v Chyňavě, kde žil až do svých 19 let. V roce 1967 přišel o bratra, kterého zabil blesk. Velký vliv na pana Veverku měl jeho děda, zakládající člen KSČ. Po dosažení maturity se zapsal na pedagogickou fakultu UK a přestěhoval se na kolej Houšťka ve Staré Boleslavi, kde strávil celé 4 roky svého studia. Zde se seznámil i se svou budoucí manželkou. Díky inspektorovi, který panu Veverkovi nabídl práci učitele v Loděnici, nemusel jít na vojnu (nesložil jednu státní zkoušku, kterou doplnil až na VŠ). V Loděnici už poté strávil celý zbytek svého profesního života.

V roce 1968 se na plese v Chyňavě setkal s Olřichem Černíkem a Alexandrem Dubčekem. V době pražského jara docházelo např. i k tomu, že jeho děd nacházel na plotě své chaty symbolické oprátky. 21. srpna prožil pan Veverka v rekreačním středisku v Babylonu u Domažlic. O okupaci se dozvěděl z rádia 22. srpna ráno. Rodina pana Veverky našťástí dokázala zkontantovat jejich strýce, aby pro ně dojel do Babylonu. Museli jet avšak přes noc a mimo hlavní silnice, jelikož ty byly zataraseny tanky.

Jako malý kluk měl velmi rád prvomájové průvody. V 80 letech se ale tato radost ze setkání přeměnila spíše v křeč a povinnost. První setkání s undergroundem zažil v roce 1975 kdy se osobně setkal s Václavem Havlem. Stalo se tak v Branickém divadle na koncertě CK Vocal. Pan Veverka si chtěl nahrát koncert, tak si šel domluvit s panem Kantorem povolení do salonku, kde seděl i pan Cerha a Václav Havel.